

Чисельні методи математичної фізики

Риженко А. І.*

20 вересня 2019 р.

Зміст

1 Проекційні методи. Метод моментів.	
Метод Бубнова-Гальоркіна	1
1.1 Постановка задачі і допоміжні твердження	1
1.2 Метод моментів	2
1.3 Метод Бубнова-Гальоркіна	3
2 Виділення самоспряженого оператора.	
Узагальнений розв'язок	4
2.1 Основні визначення	4
2.2 Збіжність методу Бубнова-Гальоркіна	4
2.3 Приклади	5

1 Проекційні методи. Метод моментів. Метод Бубнова-Гальоркіна

1.1 Постановка задачі і допоміжні твердження

Розглянемо рівняння

$$Au = f, \quad (1.1.1)$$

де $A : E \rightarrow F$ — лінійний, діє на парі лінійних нормованих просторів, $D(A) \subseteq E$, $R(A) \subseteq F$.

Розглянемо послідовність підпросторів $E_n \subseteq D(A)$, $F_n \subseteq F$. Введемо лінійні *оператори проектування* $P_n : F \rightarrow F_n$ такі, що $P_n^2 = P_n$. Тоді можна розглянути послідовність рівнянь

$$P_n(Au_n - f) = 0, \quad (1.1.2)$$

із розв'язками $u_n \in E_n$. Враховуючи лінійність операторів проектування маємо $P_n(Au_n) = P_nf$. Зрозуміло, що у залежності від вибору E_n, F_n, P_n отримаємо різні *проекційні розв'язки* u_n .

*Риженко Андрій Іванович, rai-ku@ukr.net

Нехай надалі E, F — гільбертові простори.

Означення 1.1. Розглянемо лінійно незалежні системи функцій $\{\varphi_i\} \in D(A)$ і $\{\psi_i\} \in F$. Система $\{\varphi_i\}$ називається *координатною*, а система $\{\psi_i\}$ — *проекційною*.

У якості E_n візьмемо $\mathcal{L}(\varphi_1, \dots, \varphi_n)$, а в якості F_n — $\mathcal{L}(\psi_1, \dots, \psi_n)$.

Твердження 1.2

Тоді для виконання умови $P_n^2 = P_n$ достатньо, аби $P_n|_{F_n}$ був тотожним оператором.

Доведення. Справді, тоді $P_n f = f_n \in F_n$ і $P_n^2 f = P_n f_n = f_n$. □

1.2 Метод моментів

Розв’язок задачі (1.1.2) будемо шукати у вигляді

$$u_n = \sum_{i=1}^n c_i \varphi_i. \quad (1.2.1)$$

Лема 1.3

Для довільного елемента $\psi \in F$ рівність

$$P_n \psi = 0 \quad (1.2.2)$$

та система рівностей

$$(\psi, \psi_j) = 0, \quad j = \overline{1, n} \quad (1.2.3)$$

рівносильні.

Доведення. Нехай виконується (1.2.2), тоді маємо

$$(\psi, \psi_j) = (\psi, P_n \psi_j) = (P_n \psi, \psi_j) \stackrel{(1.2.2)}{=} (0, \psi_j) = 0,$$

тому виконується (1.2.3).

В інший бік: нехай виконується (1.2.3), тоді

$$\begin{aligned} (P_n \psi, P_n \psi) &= \left(P_n \psi, \sum_{j=1}^n a_j \psi_j \right) = \left(\psi, \sum_{j=1}^n a_j P_n \psi_j \right) = \\ &= \left(\psi, \sum_{j=1}^n a_j \psi_j \right) = \sum_{j=1}^n \overline{a_j} (\psi, \psi_j) \stackrel{(1.2.3)}{=} 0. \end{aligned}$$

□

Зауваження 1.4 — Тут ми скористалися самоспряженістю оператора проектування, хоча і не довели її.

Вправа 1.5. Доведіть, що P_n — самоспряжений оператор.

Розв’язання. Нехай $x = \psi_x + f_x$, $y = \psi_y + f_y$ де $\psi_x, \psi_y \in F_n$ а $f_x, f_y \in F_n^\perp$, тоді

$$(P_n x, y) = (\psi_x, \psi_y + f_y) = (\psi_x, \psi_y) = (\psi_x + f_x, \psi_y) = (x, P_n y).$$

Зауваження 1.6 — Тут ми скористалися тим, що $F = F_n \oplus F_n^\perp$. Це, взагалі кажучи, не так, якщо F_n нескінченновимірний, але ми не оперуємо з такими просторами, тому все законно.

Таким чином, ми можемо знайти розв’язок

$$(Au_n - f, \psi_j) = 0, \quad j = \overline{1, n}. \quad (1.2.4)$$

Розв’язок шукаємо у вигляді (1.2.1) і підставляємо в (1.2.4):

$$\sum_{i=1}^n c_i (A\varphi_i, \psi_j) = (f, \psi_j), \quad j = \overline{1, n}. \quad (1.2.5)$$

Це і є метод моментів.

Алгоритм 1.7.

- 1) Обираємо повну систему лінійно-незалежних функцій $\{\varphi_i\} \in D(A)$;
- 2) Обираємо замкнену систему лінійно-незалежних функцій $\{\psi_i\} \in F$;
- 3) Шукаємо розв’язки у вигляді $u_n = \sum_{i=1}^n c_i \varphi_i$, отримуємо СЛАР (1.2.5).

1.3 Метод Бубнова-Гальоркіна

Зауваження 1.8 — Якщо $\psi_j = \varphi_j$, то отримуємо метод Бубнова-Гальоркіна. Для нього система має вигляд

$$(Au_n - f, \psi_j) = 0,$$

або, у розгорнутому вигляді,

$$\sum_{i=1}^n c_i (A\varphi_i, \varphi_j) = (f, \varphi_j), \quad j = \overline{1, n}. \quad (1.3.1)$$

Зауваження 1.9 — У книжці Ляшка, Макарова, і Скоробагатько “Методы вычис...” наведена загальна теорема про збіжність.

2 Виділення самоспряженого оператора. Узагальнений розв’язок

2.1 Основні визначення

Для ситуації, коли

$$A = A_0 + B, \quad (2.1.1)$$

де A_0 — самоспряжений додатновизначений оператор введемо розглянемо рівняння

$$[u, v] + (Bu, v) = (f, v), \quad \forall v \in H_{A_0}, \quad (2.1.2)$$

де

Означення 2.1. H_{A_0} — енергетичний простір зі скалярним добутком

$$[u, v] = (A_0 u, v)$$

і породженою ним нормою

$$\|u\|_{A_0} = |[u]| = \sqrt{[u, u]}.$$

Зауваження 2.2 — Енергетичний простір у чомусь ідеологічно схожий на слабкий топологічний простір.

2.2 Збіжність методу Бубнова-Гальоркіна

Тоді алгоритм Бубнова-Гальоркіна набуває вигляду

Алгоритм 2.3 (Бубнова-Гальоркіна).

- 1) Обираємо повну систему лінійно-незалежних функцій $\{\varphi_i\} \in H_{A_0}$;
- 2) $H_n = \mathcal{L}(\varphi_1, \dots, \varphi_n)$;
- 3) Шукаємо розв’язки у вигляді $u_n = \sum_{i=1}^n c_i \varphi_i$.

У такій ситуації маємо

$$[u_n, \varphi_j] + (Bu_n, \varphi_j) = (f, \varphi_j), \quad (2.2.1)$$

тобто

$$L\vec{c} = \vec{f}, \quad (2.2.2)$$

де

$$L_{ij} = [\varphi_i, \varphi_j] + (B\varphi_i, \varphi_j), \quad \vec{f} = (f, \varphi_j), \quad i, j = \overline{1, n}.$$

Означення 2.4. Послідовність просторів E_n називається *гранично щільною* в E , якщо

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \rho(\varphi, u_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} \inf_{u_n \in E_n} \|\varphi - u_n\| = 0, \quad \forall f \in E. \quad (2.2.3)$$

Означення 2.5. Оператор A називається *майже всюди неперервним*, якщо $A = A_1 + A_2$, де $\|A_2\| \leq \varepsilon$, а

$$A_1 u = \sum_{i=1}^n (u, \varphi_i) \psi_i.$$

Теорема 2.6

Нехай (1.1.1) має єдиний розв'язок, $A_0^{-1}B$ є майже всюди неперервним, а H_n — гранично щільною в H_{A_0} , тоді алгоритм Бубнова-Гальоркіна генерує єдиний розв'язок задачі (2.2.2), причому послідовність цих розв'язків збігається до розв'язку задачі (1.1.1) у просторі H_{A_0} .

2.3 Приклади

Приклад 2.7

Розглянемо найпростіше диференціальне рівняння

$$-(ku')' - pu' + qu = f, \quad a < x < b \quad (2.3.1)$$

з крайовими умовами першого роду

$$u(a) = u(b) = 0. \quad (2.3.2)$$

Його класичний двічі неперервно диференційовний (з $C^2([a, b])$) розв'язок існує за умов $k(x) \geq k_0 > 0$, $k \in C^1((a, b))$, $p, q, f \in C(a, b)$.

Розглянемо тепер системи функцій φ_i, ψ_i :

$$1) \quad \varphi_i = (x - a)^i (b - x);$$

$$2) \quad \varphi_i = \sin \left(\frac{x - a}{b - a} i \pi \right);$$

і $\psi_i = x^{i-1}$, $i = \overline{1, n}$.

Тоді у класичному методі моментів будемо мати

$$(u, v) = \int_a^b u(x)v(x) dx,$$

i

$$\sum_{i=1}^n c_i \int_a^b (-(k\varphi'_i)' - p\varphi'_i + q\varphi_i) \psi_j \, dx = \int_a^b f \psi_j \, dx, \quad j = \overline{1, n}. \quad (2.3.3)$$

Зауваження 2.8 — У методі Бубнова-Гальоркіна матимемо

$$\sum_{i=1}^n c_i \int_a^b (-(k\varphi'_i)' - p\varphi'_i + q\varphi_i) \varphi_j \, dx = \int_a^b f \varphi_j \, dx, \quad j = \overline{1, n}.$$

Приклад 2.9

Нехай $f \in L_2$ ($p, q, k' \in L_2$), тоді отримуємо $W_2^2((a, b))$.

Приклад 2.10

Нехай $f \in W_2^{-1}$, тоді $u \in W_2^1((a, b))$, а $D(A) = \{u \in W_2^1([a, b]), u(a) = u(b) = 0\}$.

Зауваження 2.11 — Оскільки тепер функція має лише першу похідну, то необхідно переписати (2.3.3):

$$\sum_{i=1}^n c_i \int_a^b (k\varphi'_i \varphi'_j - p\varphi'_i \varphi_j + q\varphi_i \varphi_j) \, dx - k\varphi'_i \varphi_j|_{x=a} + k\varphi'_i \varphi_j|_{x=b} = \int_a^b f \varphi_j \, dx.$$

Зауваження 2.12 — Якщо $f \in W_2^{-1}$, то $f = f_0 - \frac{df_1}{dx}$, де $f_0, f_1 \in L_2$, тому базисними функціями для цієї ситуації можна взяти “штафетини”:

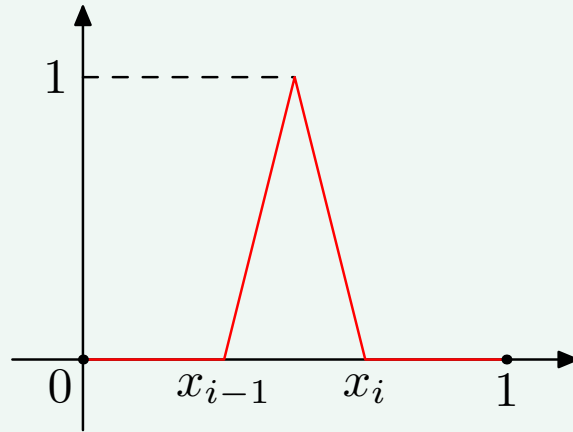

Рис. 1: “штафетина” від x_{i-1} до x_i .